

[Hassing-Jørgensen.]

Alt i alt synes jeg, at den Redegørelse, som Ministeren har givet os, var udførlig og for saa vidt tilfredsstillende. Man kan i Virkeligheden ikke afværge saadanne Ulemper, som den haarde Vinter, vi har været inde i, har givet Anledning til. Jeg for mit Vedkommende har ikke noget at tilføje, hverken til Forespørgeren eller til de Oplysninger, den højtærede Minister har givet os.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen): Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Den højtærede Minister nævnte, at Statsmyndighederne ikke turde tage Ansvaret for Færdselen over Store Bælt, og det forstaar jeg saa udmærket godt efter de Erfaringer, vi nede i de sydfynske Farvande har indhøstet i Vinter. Selv om Farvandene dernede er meget mere rolige end og ikke kan sammenlignes med Store Bælt, har det ogsaa været meget farligt at spadsere og køre over Isen der. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Minister, hvorledes han, om end indirekte, tør tage Ansvaret for, at man i de sydfynske Farvande var nødt til at færdes over Isen. Gang paa Gang henstillede vi til Statsbanerne om at faa Isbrydere stillet til Raadighed, men de sydfynske Farvande kunde overhovedet ikke faa Isbrydertjeneste. Isbryderne kunde gaa i de jyske Fjorde og i Store Bælt, men i Svendborg Sund og Bæltet omkring Smaa-øerne kunde man ikke faa Isbrydere frem. Det gav Anledning til en meget stærk Trafik over Isen, som, saa vidt jeg ved, medførte Tab af et Menneskeliv — der er i alt Fald een Mand, der er forsvundet paa en saadan Fart —, og en Mængde Automobile og Hestekøretøjer gik igennem Isen. Jeg synes ikke, den højtærede Minister, som han burde, har haft et vaagent Øje med, at man ikke forfordeler nogen Egn af Landet, naar der er Tale om at stille Statsmidler til Raadighed under vanskelige Trafikforhold. Jeg spørger derfor Ministeren, om vi kan regne med, at man under kommende Vanskeligheder vil drage Omsorg for, at det Materiel, der findes, bliver stillet til Raadighed i ligelig Grad for Landets forskellige Egne. Sydfynsk Dampskibsselskab og Ærø Dampskibsselskab maatte til sidst sætte deres eget Materiel ind for at bryde Isen, og paa en saadan enkelt Tur led Ærø Dampskibsselskabs Baad meget stor Molest og maatte lægge op. Da

den endelig naaede Svendborg efter et Døgns Arbejde, var den saa beskadiget, at den maatte gaa i Dok, før den kunde gaa tilbage.

Det har været meget uheldige Forhold for de sydfynske Øer, og jeg beder Ministeren om under kommende Vanskeligheder at drage Omsorg for, at noget lignende ikke gentager sig.

Bindslev: Det Problem, som er rejst af den ærede Forespørger, har faaet en saa alsidig kritisk Belysning, at jeg kan spare en Del af de Bemærkninger, jeg ellers kunde have haft Lyst til at fremsætte. Der er dog nogle Bemærkninger angaaende Store Bælts-Overfarten, som jeg endnu synes er usagt, hvorfor jeg gerne vil have Lov til at fremføre dem.

I sin Helhed tror jeg nok, man kunde have gjort noget mere for at opretholde Store Bælts-Overfarten et Stykke Tid længere, end man gjorde det, men den Skade er nu blevet belyst. Da Issituationen kom, ramte den paa mangfoldige Maader Landets Befolkning, men den ramte ikke mindst Store Bælts-Fiskerne meget haardt. Det maa vinde almindelig Paaskønnelse, finder jeg, at Fiskerne vaagent spejdede ud efter enhver Chance for at skabe Erstatning for de spærrede Erhvervsmuligheder, og at de greb den nye Chance, som Isbaadstransporten bød dem. Jeg synes, man maa beundre og haardføre Mennesker saa modigt og beslutsomt tog fat paa det slidsomme og trælsomme Arbejde at tage Isbaadstransporten op.

Ministeren udtalte, at Isbaadene ikke var i Stand til at yde nogen næneværdig Indsats for Trafikken over Bæltet. Det er muligt, at Ministeren har Ret heri, set under en meget stor Synsvinkel, men noget formaede dog disse Isbaadstransporter at gøre. Een Ting er i hvert Fald givet, at for de paagældende Fiskere selv var det overmaade vigtigt, at disse Transporter kunde sættes i Gang. Det lykkedes dem derved at skaffe sig en nødtørftig Skilling til Erstatning for, hvad de maatte miste gennem Issituationen som Helhed.

Det forekommer mig, at Statsbanerne burde have staaet beredvilligt over for de Ønsker, der fremsattes fra Fiskerne om at faa Statsbanernes Isbaade til Laans. Som Ministeren selv har redegjort for, var det først paa et meget sent Tidspunkt, at man overlod Fiskerforeningerne i Korsør og Nyborg nogle af disse Baade. Ministeren fremhævede, at naar man overhovedet